

Selvfølgerlig må man have medlidenhed med de naive mennesker, der har mistet penge på pyramidespil, men de vil typisk få straf som forskyldt, altså miste indbetalingen og få en advarsel af dommeren. Eller sagt på en anden måde: De har købt sig en portion livserfaring.

Hvordan skal beslaglagte penge i øvrigt håndteres? Skal de tilbagebetales til dem, som kaldes forurettede, fordi de ikke fik gevinst?

Der er tilsyneladende også et teknisk problem med lovens § 6, stk. 3. Der står, at strafansvaret også gælder for udbud, der finder sted i udlandet, i det omfang udbyderen og de personer, spillet udbydes til, er bosat i Danmark. Det må være nok, at udbyderen *eller* de personer, spillet udbydes til, er bosat i Danmark.

Venstre kan støtte lovforslaget og håber, at de her nævnte betragtninger kan komme med i behandlingen i udvalget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et godt forslag, men vi vil præcisere fra konservativ side her i salen, at det er for dårligt, at det ikke er kommet før. Det er et stort problem. Et helt år er gået, siden vi her i salen hørte, at der var politisk opbakning til at slå ned på personerne bag pyramidespillene. Der er jo ikke sket så forfærdelig meget i den forløbne periode, og det er nøjagtig, hvad vi i Det Konservative Folkeparti frygtede. Sagen er den, at spillene har kunnet foregå, en masse unge mennesker er kommet i klemme og de organiserede bagmænd har tjent styrtende med penge i løbet af det sidste års tid.

Når det er sagt, må vi konstatere, at dommen i Østre Landsret i foråret med al ønskelig tydelighed afslørede et hul i indsamlingsloven.

Landsretten fandt ikke, at indsamlingslovens kriminalisering af kædebreve kunne overføres til pyramidespillene, og dommen efterlader et klart indtryk af, at der er behov for en selvstændig kriminalisering af pyramidespillet.

Det vil vi gerne bidrage til at løse, og det har vi sagt hele vejen igennem. Vi vil ikke finde os i, at griske bagmænd udnytter unges naivitet, tømmer deres bankbøger og leder dem i uføre. Vi vil altså ikke acceptere nogen form for bondefangeri i denne her sag.

I lovforslaget lægges der fornuftigt op til en kriminalisering ikke alene af bagmændene, men også af deltagerne, i det omfang en eller hun prøver at hverve nye deltagere. Deltagelse i form af indskud af startbeløb vil være straffrit, kan man læse, så længe den pågældende und-

lader at hverve nye deltagere eller forsøge på dette.

Det kan vi også godt tilslutte os fra konservativ side. Vi mener, at det er et vigtigt signal at sende til deltagerne i pyramidespillene. De må også stå til ansvar, såfremt de har deltaget i hvervningen og dermed har lukket andre naive sjæle ind i spillet. På den baggrund er de jo ikke meget bedre end spillets egentlige bagmænd.

Kigger vi på den skitserede strafferamme, ser vi, at der i lovforslaget er lagt op til at forøge de nuværende strafferammer. Således kan medvirken i pyramidespil under skærpente omstændigheder give op til 2 års fængsel. Vi mener fra konservativ side, at frihedsstraf er en nødvendighed alene for at give politiet de optimale betingelser for at optrevle pyramidespillenes netværk.

Jeg mener faktisk, at vi her i Folketinget bør tilkendegive, at vi godt kan give det offentlige de retsmidler, der skal til for at kunne bekæmpe pyramidespillene. Jeg mener også, at forslaget lægger op til, at vi bør anvende frihedsstraf i forbindelse med disse kvalificerede overtrædelser af loven. Vi kan altså fra konservativ side også støtte den skitserede strafferamme.

Derfor kan vi fra De Konservatives side støtte det samlede lovforslag.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre SF's synspunkter på hendes vegne.

Lovforslaget er et forsøg på at udfylde det hul, som viste sig i forbindelse med Østre Landsrets dom, og når der gælder straffebestemmelser vedrørende kædebreve, så er det også logisk at sige, at det gælder vedrørende pyramidespil.

Jeg vil dog ikke undlade at komme med den bemærkning, at det er vanskeligt hele tiden at tage stilling til, hvor grænsen går for, hvad vi skal straffe, når folk frivilligt går ind i et eller andet. Det er jo udtryk for, at vi erkender, at folks eget ansvar ikke er i orden, at de selv frivilligt går ind i det, men at de ikke selv kan overskue konsekvenserne.

Vi føler altså i det her tilfælde, ligesom vi følte, da det drejede sig om kædebreve, at det er nødvendigt at sige, at der åbenbart er nogle, der ikke selv kan finde ud af at passe på deres egne penge, og så må vi have samfundet til at gå ind. Det er udtryk for, at de pågældende mennesker ikke selv kan overskue det.